

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Borbély Andrea ügyvéd (jogi képviselő címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a Dr. Kovács Zsuzsa ügyvéd, Busch Ügyvédi Iroda (jogi képviselő címe) által képviselt alperes neve alperes ellen tulajdonjog megállapítása iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2007. február 13-án hozott 22.P.22.246/2006/8. számú ítélete ellen az alperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes végleges keresetében öröklés jogcímén 14.348.134 forint és annak kamatai megfizetésére kérte az alperest kötelezni. A becsatolt elszámolás alapján a hagyaték gondozásával kapcsolatos költségeket nem vitatta. Követelését a befolyt bevételek és a hagyatékra fordított kiadások különbözetében határozta meg azzal, hogy az alperes perköltségben való marasztalását nem kérte.

Az alperes a kereset jogalapját és annak az alperesi elszámoláson alapuló összecszerűségét a csatolt közokiratokra tekintettel nem vitatta. Kamatfizetési kötelezettsége azonban csak az öröklési igény bíróság előtti érvényesítésétől állhat be. A Pp. 80. § (1) bekezdése alapján a felperessel szemben perköltségigényt érvényesített, mert a követelést az első tárgyaláson elismerte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 14.348.134 forint, valamint ennek 2006. május 25-től járó kamatai megfizetésére. További rendelkezései szerint a le nem rótt 861.000 forint kereseti illetéket az állam, míg egyéb költségeiket a felek maguk viselik. Az ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a főkövetelés tárgyában a felek elismerő nyilatkozata alapján a keresetnek megfelelő döntést hozott. Az alperes késedelmi kamatfizetési kötelezettségének kezdő időpontját a keresetlevél benyújtására figyelemmel állapította meg. A felperes perköltséget nem igényelt. Az alperesnek a Pp. 80. § (1) bekezdésére alapított költségigénye pedig alaptalan. A felperes követelését ugyan az első tárgyaláson

elismerte, perköltség azonban csak akkor illette volna, ha a felperes a követelés peren kívüli elismerése ellenére indít vele szemben pert. Az alperes peren kívül az örökös minőséget és a követelés összecszerűségét sem ismerheti el, ezért a felperes követeléséhez csak per útján juthat.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, amelyben kérte, hogy az ítéltábla annak részbeni megváltoztatásával az elsőfokú eljárásban előterjesztett igényének megfelelően marasztalja a felperest elsőfokú perköltségének megfizetésére. Érvéle szerint az ügyben az örökös minőségre alapított igény kizárólag bírósági eljárás keretében érvényesíthető, peren kívüli egyezség tehát nem köthető. Az alperes a perre okot nem adott, mert a felperes igénye kizárólag peres eljárás keretében rendezhető.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el. Megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos, az elsőfokú bíróság megalapozottan döntött az elsőfokú perköltség viseléséről.

A Pp. 80. § (1) bekezdésében foglalt kivételes perköltség-viselési szabály a pernyertes felperes perköltség fizetésére kötelezését két konjunktív feltétel teljesüléséhez köti, mégpedig ahhoz, hogy az alperes a perre okot nem adott és az első tárgyaláson azonnal elismeri a felperes követelését. Nem vitás, hogy az utóbbi feltétel megvalósult. Az ok nélküli perindításra vonatkozó feltétel tekintetében azonban az alperes - a He. 76. § a) pontjának rendelkezésére és a PK. 262. számú Állásfoglalásban kifejtettekre utalással - maga érvelt azzal, hogy a hagyaték jogerős átadását követő egy év elteltével az örökös minőségre alapított igény kizárólag per útján érvényesíthető. Ebből következően a perindítás szükségszerű, hiszen az igény jogosultja, a felperes, követeléséhez egy módon, per útján juthat. A perindítással történő kizárólagos jogérvényesítési lehetőség pedig kizárja a Pp. 80. § (1) bekezdésében foglalt egyik konjunktív feltételt, az ok nélküli perindítás fennállásának megállapítását.

Az ítéltábla a fentiek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta. A felperes javára a másodfokú perköltség megállapítását a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján mellőzte. Az Itv. 5. § (1) bekezdés a) pontja szerinti személyes illetékmentességre tekintettel a le nem rótt fellebbezési illetéket az Itv. 64. §-a, az Itv. 56. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2007. július 3.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.,
a tanács elnöke

. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k.,
előadó bíró

Dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: